

ЛИСТ УЧЕНИКА ОСНОВНИХ ШКОЛА ОПШТИНЕ БОР

Год. VIII

Јун 1977.

Примерак бесплатан

ТИТОВА МЛАДОСТ ТЕЧЕ РЕКОМ ГЕНЕРАЦИЈА

Детаљ са слетске вежбе одржане поводом Дана младости

Дојађаји

Шампионат знања „Тито — револуција — мир”

НЕБОЈША ФЛОРАНОВИЋ МЕЂУ ПЕТ НАЈБОЉИХ НА РЕГИОНАЦИОНАОМ ТАКМИЧЕЊУ

У Зајечару је крајем априла одржано регионално такмичење Шампионата знања „Тито — револуција — мир” на којем је учествовало 40 ученика из осам општина тимочког региона. Међу пет првоplaсираних на овом такмичењу, који су наш регион заступали на републичком такмичењу, одржаном половином маја у Врњачкој Бањи, налазио се и **Нећојша Флорановић** (VI „Бранко Радичевић“).

Татјана Гертлик, VIII

ПОЛИТИЧКО ОБРАЗОВАЊЕ ЗА ОМЛАДИНУ ОСНОВНИХ И СРЕДЊИХ ШКОЛА

У Бору је у организацији Марксистичког центра 5. маја почела са радом Омладинска политичка школа коју похађају око 70 ученика основних и средњих школа. Предавања се одржавају сваког четвртка, а у плану је да Школа заврши са радом 2. јуна када ће се похађачима предати дипломе.

Воја Станковић, VII

Главни уредник:
Татјана Гертлик, VIII
Одговорни уредник:
Јелица Ицић, наст.

Уредници:
Ева Фешић, VIII
Биљана Милетић, VIII
Лиљана Костадиновић, VIII
Јасмина Џолић, VIII

Лист ученика основних школа општине Бор * Издази месечно у току школске године уз финансијску помоћ Самоуправних интересних заједница за основно образовање, културу, информисање и запошљавање * Уређивање листа, лекторисање текстова, техничко уређивање, коректуру и остале послове око излажења листа обавља Редакциони одбор ученика: Татјана Гертлик (VIII, „29. новембар“), Биљана Анђелковић (VIII, „20. новембар“), Лиљана Костадиновић (VIII, „29. новембар“), Весна Перовић (VIII, „29. новембар“), Биљана Милетић (VIII, „Вук Карадаџић“), Ева Фешић (VIII, „3. октобар“), Јасмина Џолић (VIII, „Бранко Радичевић“), Весна Ђудић (V. Бретстворат), Сузана Шароњић (VII, Шарбановац), Олга Ивановић (VII, Метовница), Мила Шћепуловић (VII, Злат), Арагана Крстић (VII, Кривче). Рукописи, фотографије, цртежи и други прилози за лист не враћају се * Адреса: „Јасмин“, ОШ „29. новембар“, 19210 Бор * Метер: **Бобан Симић** * Тираж: 6.000 примерака * Штампа: Штампарија — Бор

ФОРМИРАН ИЗДАВАЧКИ САВЕТ „ЈАСМИНА“

Почетком маја основан је издавачки савет листа „Јасмин“, а његови чланови су: Јованка Јурић, (председник), Томислав Борђевић (потпредседник), Алекса Радонић, Светлана Родић, Перса Тодоровић, Бојана Станојевић, Христина Јаношевић, Миријана Ацић, Борислава Савић, Александар Савићевић, Новак Милаковић, Татјана Гертлик и Јелица Ицић.

Савет је одржао своју прву седницу половином маја на којој је усвојен предлог програма рада Издавачког савета, разматрана финансијска ситуација листа и извршена анализа бројева изашлих у току ове школске године.

Татјана Гертлик, VIII
Лиљана Костадиновић, VIII

На Дан младости

ОТВОРЕН ДОМ ПИОНИРА

На Дан младости и Титовог рођендана, пионирима борске општине приређена је још једна велика радост јер је тог дана отворен и Дом пионира. После свечаног програма, пред око 150 гостију, представницима пионира кључеве је уручио председник СИЗ дечје заштите **Арагослав Џацић**.

У овом објекту, намењеном најмлађима, сем сале за приредбе налазе се и просторије за пионирска друштва и клубове, Драмски студио и Редакција пионирског листа „Јасмин“.

Ева Фешић, VIII

ЗАВРШИЛА СА РАДОМ ПИОНИРСКА ИОВИНАРСКА ШКОЛА

Крајем маја завршила је са радом пионирска новинарска школа. Школу је завршило са успехом 24 полазника, који су после полагања практичног испита, добили дипломе.

Најбољи прилози младих новинара биће емитованы преко таласа Радио-Бора и штампани у листу „Борске новости“.

Снежана Живановић, VIII

У Основиој школи у Кривељу

АКТИВНОСТИ БАЧКОГ УНИВЕРЗИТЕТА

У школи „Бура Јакшић“ активно дејује трибина Бачког универзитета. Активности на овом плану реализују се кроз предавања, посете значајним објектима из НОБ-а, посете филмским представама, обележавање јубилеја и сл.

Посебан допринос раду Бачког универзитета дали су наставници Алекса Радоњић, Радица Богдановић и Сека Богдановић, који су ученицима одржали неколико предавања. Такође је организован сусрет са првоборцем Новаком Милаковићем, а велико интересовање код ученика побудило је и предавање политичког центра из Бора на тему „Тито, револуција и омладина“.

На једном од својих састанака, ученици су донели закључак да досадашњу праксу, да наставници држе предавања оваквог типа, треба превазићи. Они сматрају да су и сами спремни, уз веће залагање, да држе предавања за своје другове.

Снежана Живковић, VIII

Ученици борских основних школа

НОСЕТИЛИ ИЗЛОЖБУ „ТИТО“

Протекле седмице је око хиљаду ученика школа „Бранко Радичевић“, „3. октобар“ и „29. новембар“ посетило изложбу „Тито“ на београдском Сајму, која је била отворена поводом 40. годишњице доласка друга Тита на чело Партије и његовог 85. рођендана.

Снежана Гајић, VI

Активности Књижевне омладине Бора

НАСТУП УЧЕНИКА ШКОЛЕ „3. ОКТОБАР“

Крајем априла је у Централној библиотеци одржано још једно успело вече Књижевне омладине. Овога пута представило се 17 чланова литературне секције школе „3. октобар“ са својим најбољим остварењима.

Исте вечери професор Борђе Кандић је говорио о недавно преминулом француском песнику Жаку Преверу, а стихове познатог песника казивали су ученици ОЦ „Иво Лола Рибар“.

Снежана Дачић, VII
Ева Фешини, VIII

КЊИЖЕВНО ВЕЧЕ ПОСВЕЋЕНО ТИГУ

У Дому културе, у сали Марксистичког центра, одржано је 26. маја веће Књижевне омладине „Четвртком у шест“ које је било посвећено Титу и његовим јубилејима. Вече је отворио председник Књижевне омладине Бора Славиша Јевтић, новинар, а затим су наступили ученици Гимназије са рециталом „Тито, песма младости“, затим рецитатори Владимира Илић и Славица Гајић и представници литературних секција основних школа из Бора.

Након тога су подељене награде Владимиру Илићу (IV, Гимназија), Магди Бузуровић (IV, Гимназија), Снежани Пушићи (V, „3. октобар“) и Славици Гајић (VIII, „3. октобар“) за постигнути успех у области књижевности. Том приликом је урученна награда и Небојши Флорановић (VI, „Бранко Радичевић“) за успехе постигнуте у Шампионату знања „Тито — револуција — мир“.

На крају су предати комплети књига и чланске карте литературним секцијама које су до сада наступале на књижевним вечерима, као и Матичној библиотеци у Бору и новоизграђеном Дому културе у Бучју.

Биљана Милетић, VIII

ПРИРЕДБА ПОСВЕЋЕНА ТИТОВИМ ЈУБИЛЕЈИМА

Поводом Титових јубилеја у сали Јаме је 23. маја одржана приредба на којој су учествовали и ученици школе „3. октобар“ и Гимназије. После приредбе су најбољим радницима и спортистима ООВР Јама и најбољим ученицима школе „3. октобар“ уручене значке РТР-а и књиге.

Ева Фешиш, VIII

ОДРЖАНА IX РЕПУБЛИЧКА СМОТРА РЕЦИТАТОРА

У Великој Плани је 18. маја, под покровитељством Радио-Београда, одржана IX републичка смотра рецитатора, у категорији пионира под називом „Ал’ је леп овај свет“, на којој је учествовало 69 пионира.

Наш представник, Славица Гајић (VIII „3. октобар“), која се за ово такмичење квалификовала на регионалној смотри одржаној 25. априла у Бору, освојила је једну од три равноправне награде од стране стручног жирија, као и награду публике.

Снежана Гајић, VI
„3. октобар“

Награда „Политике“

ВРЕДНИМ САРАДНИЦИМА КЊИГЕ

Јасмина Џолић (VIII, „Б. Радичевић“), Татјана Гертик (VIII, „29. новембар“), Ева Фешиш (VIII, „3. октобар“) и Ана Михајлов (VIII, „3. октобар“) награђени су књигама од стране „Политике“ за објављене прилоге у подлистку „Политика за децу“.

Лиљана Костадиновић, VIII

Екипа школе „25. мај“

НАЈБОЉА У РЕГИОНУ

На Сусретима специјалних основних школа Тимочке крајине, одржаним кра-

јем маја у Кладову, Специјална школа „25. мај“ заузела је прво место. За републичку смотру из програма борске школе одабрана је ритмичка вежба са лоптама у извођењу групе ученица.

Слободанка Стојановић, VIII

ВЕЛИКО ПРИЗНАЊЕ ГОРАНИМА ШКОЛОМ „ВУК КАРАЦИЋ“

Поводом 15 година свог стваралачког деловања Покрет горана Србије крајем марта донео је одлуку да се „Горански штит“ додели Основној школи „Вук Карадић“ у знак признања за изузетан допринос развоју и унапређењу горанских активности СР Србије.

Снежана Дачић, VII

На пионирском цудо првенству

БОРАНИМА ПЕТ МЕДАЉА

У Београду је 24. априла, одржано појединачно цудо пионирско првенство Србије за 1977. годину, на којем је учествовало 60 такмичара из 16 клубова, а из 12 градова Србије.

Цудо клуб из Бора је на овом Првенству учествовао са 8 такмичара који су са овог такмичења донели једну златну, једну сребрну и три бронзане медаље. Појединачни пласман наших такмичара је следећи: Горан Марковић, „29. новембар“ (до 42 кг) заузео је треће место, Бора Савић, „29. новембар“ (до 46 кг) треће место, Владан Мијаиловић, „Б. Радичевић“ (до 52 кг) пето место, Горан Маринковић, „В. Карадић“ друго место, Светозар Малденовић, „29. новембар“, треће место и Бранко Стевајовић, „29. новембар“, пето место (сви у категорији до 58 кг). Горан Петронијевић и Радисав Филиповић, „29. новембар“, заузели су прво, односно пето место (до 64 кг).

Сви такмичари су добили дипломе.

Првопласирани Горан Петронијевић и другопласирани Горан Маринковић учествовали су на Савезном првенству, које је одржано у Мурском Саботи, 7. и 8. маја и тамо заузети високи пласман.

Валентино Тасов, VIII

ОДРЖАНО ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ ВЕЋА НАРОДНЕ ТЕХНИКЕ

У Бору је 28. априла одржано општинско такмичење Већа народне технике и том приликом су се за републичко такмичење пласирали: **Војин Мијатовић**, (VI, „28. новембар“) из области радиотехнике, **Саша Урбановић** (VII, „В. Карапић“) из области електротехнике, **Горан Трумић** (VIII, „Б. Радичевић“) из области аутомобилске технике, **Драган Мајесковић** (VIII, Злат) из области пољопривредне технике, **Горан Маринковић** (VII, „В. Карапић“) из области машинске технике и **Радош Златанајовић** (VIII, „В. Карапић“) из области фототехнике.

У укупном екипном пласману прво место заузела је школа „Вук Карапић“, друго „29. новембар“ и треће „Бранко Радичевић“.

Биљана Милетић, VIII

Са такмичења Основци — кошаркаши

ЗЛОТ ДОМАЋИН ПОДУФИНАЛНОГ ТУРНИРА

Злот је почетком маја био домаћин једног од дванаест група полуфиналног такмичења Основци — кошаркаши, на коме су учествовале кошаркашице из Смедерева, Кладова и Злата. Победник такмичења су кошаркашице из Смедерева, а затим следе екипе Злата и Кладова.

За најбољу кошаркашицу овог такмичења проглашена је **Бисерка Драгомировић** (VII) из Злата.

Мила Шћопуловић, VIII

Рукомет

ТРИЈУМФ ОДМАЛАДИНКИ И ОМАЛАДИНАЦА ИЗ ЗЛОТА

У финалном такмичењу у рукомету, одржаном у Злоту 14. маја, учествовале су екипе из Брестовца, Кривеља, Злата и Оштребља. Прво место припало је мушкој и женској екипи из Злата, чијим су капитенима, **Смиљи Тодоровић** и **Властимир Маргитајовић**, урученчи лехари.

Мила Шћопуловић, VIII

Из шаха

ДОБАР ПЛАСМАН БОРАНА

Под покровитељством листа „Политике“ у Сокобањи је од 1. до 3. маја одржано VII Отворено екипно пионирско првенство Србије у шаху на коме је учествовало 37 екипа.

Прво место освојила је екипа „Стеван Пауновић“ из Ниша, са 20,5 поена, друго „Радиша Шишковић“ из Сmederevske Паланке, са 18,5 поена, треће ШК Чукарички из Београда са 18 поена, а четврто до шестог места деле екипе из Бора, Чачка и Младеновца са 17,5 поена.

Екипу Бора је предводио дугогодишњи шаховски инструктор **Рајко Лабан**, а њени чланови су били **Зоран Јовановић** (I Гимназија), **Зоран Станковић** (VIII, „Вук Карапић“), **Никола Чолић** (VII, „Вук Карапић“), **Бојан Чукић** („Вук Карапић“), **Саша Лабан** (V, „Вук Карапић“) и **Никослав Чолић** (V, „Вук Карапић“).

Саша Лабан, V

„Вук Карапић“

ОДРЖАНО АТЛЕТСКО ТАКМИЧЕЊЕ ОСНОВАЦА БОРСКЕ ОПШТИНЕ

У Бору је 7. маја одржано атлетско такмичење у следећим дисциплинама: трчање на 100, 300, 400 и 4x100 метара, скок у вис, скок у даљ и бацање кугле.

Победници овог такмичења су: **Лиља-на Петковић**, „В. Карапић“ (100 м, 15,01"), **Татјана Гертлик**, „29. новембар“ (300 м, 50,5"), **Јужчек Гертлик**, **Станојковић**, **Станојевић**, „29. новембар“ (4x100 м, 1,04,8"), **Ружица Симоновић**, „3. октобар“ (скок у вис, 1,30 цм), **Весна Драгашајовић**, „В. Карапић“ (скок у даљ, 3,95 м), **Гордана Станковић**, „В. Карапић“ (кугла, 9,10 м).

Међу пионирима најбољи су били: **Зоран Јејчић**, „Б. Радичевић“ (100 м, 13,9"), **Дејан Митић**, „Б. Радичевић“ (400 м, 63,9") екипа „Б. Радичевић“ (4x100, 56,5"), **Зоран Миновић**, „Б. Радичевић“ (скок у вис, 145 цм), **Крстић**, „Б. Радичевић“ (кугла, 10,60 м).

Јасмина Чолић, VIII

Снежана Дачић, VII

У Кривељу

ОДРЖАН ПРОЛЕБНИ КРОС

Око 250 ученика школе „Бура Јакшић“ у Кривељу учествовало је на пролећном кросу који је одржан крајем априла на сеоском игралишту.

У групи VII-VIII разреда најбољи појединачници били су Светлана Михајловић (VIII) и Жика Лалић (VIII), а у групи V-VI разреда Радослав Гавић (VI) и Арагомир Мирић (VI). Све победнике и победничке групе похвалило је Наставничко веће.

По завршетку кроса, ученици виших разреда одржали су такмичење у ногомету, где је у јакој конкуренцији победила екипа VIII разреда.

Ружица Матејић, VIII

У Шарбановцу

УЧЕНИЦИ УРЕДИЛИ ШКОЛСКО ДВОРИШТЕ

Ученици школе „Станоје Мильковић“ у Шарбановцу организовали су 13. маја радну акцију на чишћењу школског дворишта и рушењу дотрајалих објеката у њему. Уз помоћ мештана, они су порушили постојеће дотрајале објекте у свом школском дворишту и складирали материјал. Затим је будлодежером, који је пластила Месна заједница села, поравнат терен који ће бити преуређен за спортска игралишта.

Јасмина Марковић, VII

ПИОНИРИ НАЈБРОЈНИЈИ У АКЦИЈИ „СВИ У ПРИРОДУ“

У суботу 14. маја, Месна заједница „Но во насеље“ је у оквиру Титових јубилеја, а у сарадњи са СИЗ-ом за физичку културу организовала акцију „Сви у природу“.

Тако су учесници ове акције, међу којима је било највише пионира, провели један леп и пријатан дан у шетњи до Брестовачке Бање и назад.

Даница Младеновска, VII

ЗАВРШЕНО ТАКМИЧЕЊЕ МЕСНИХ ЗА ЈЕДНИЦА У СТОНОМ ТЕНИСУ

У Бору је крајем априла завршено градско такмичење Месних заједница у стоном тенису у којем је прво место припало МЗ „Центар“, друго МЗ „Север“, а треће МЗ „Ново насеље“.

На такмичењу су учествовале јуниорске и сениорске екипе. Јуниорске екипе су сачињавали ученици Основних школа, а сениорске омладинци и грађани.

Ева Фешић, VIII

КУДА ЗА ВРЕМЕ ЛЕТЊЕГ РАСПУСТА

Летовање у Водицама, на Савачи и Ртњу организоваће се у пет смена, а упис ће се вршити у просторијама Центра за дечију заштиту од 1. до 10. јуна. Летовање је ове године 20% скупље у односу на прошлу годину. (У новембру је износ повећан за 11%, а у јуну је томе додато још 9%).

Овом приликом дајемо скалу коју смо добили од Центра за дечију заштиту у коју није обрачунато последње повећање од 9%.

П е н а

Приходи по чл. домаћинства	Водице	Савача (Ртњ)
до 500	—	—
500— 600	140	60
600— 700	210	70
700— 800	280	150
800— 900	330	180
900—1000	380	210
1000—1200	430	240
1200—1400	480	270
1400—1600	530	300
1600—1800	580	330
1800—2000	630	360
2000—2500	680	390
2500—3000	710	420
преко 3000	740	450

Прослављен Дан школе „Бура Јакшић“

Прослава пројекта љубављу према другу Титу

Ученици и наставници школе „Бура Јакшић“ у Кривељу и истуреним одељењима у Малом Кривељу, Ђучју, Горњану, Крушару и Преко Крша, низом радних акција, манифестацијама такмичарског карактера и свечаним приредбама обележили су свој Дан школе, који је ове године имао посебно свечани карактер због прославе Титових јубилеја.

На Дан школе био је припремљен богат културно-уметнички програм који је 7. маја изведен за родитеље ученика и мештана. У програму су учествовали чланови хорске, рецитаторске, драмске, оркестарске и фолклорне секције и својим наступом измамили срдачне аплаузе публике. Цео програм је био пројект љубављу према другу Титу, а кулминацију је доживео наступом фолклорне секције са фигурама „Тито, волимо те“.

На сам Дан школе, 9. маја, у холу школе отворена је изложба ликовних, литеарних и практичних радова који су посетили гости, мештани и ученици. Број радова изложених на изложби био је велики, а похвале посетилаца указивале су на њег изузетан квалитет.

Свечана академија одржана је у Дому културе у Кривељу уз присуство гостију и наставног особља ове школе. Том приликом је изведен културно-уметнички програм, сачињен од избора из програма за родитеље. После програма подељене су награде ученицима који су се

истакли у раду разних секција школе, а најактивније секције су добиле похвалнице за показане резултате. Такође, је додељена и диплома Снежани Живковић (VIII) ученику регионалног такмичења „Тито — револуција — мир“, а као најбољи ученик школе ова ученица је добила и комплет књига.

На Дан школе додељене су и похвалнице одељењу VIII.2 као најдисциплинованијем одељењу и одељењу V-2 које је проглашено за најбоље одељење по успеху.

За десетогодишњи самопрегоран рад у овом колективу Румени Грујић и Цветка Ратковићу, наставницима, предати су скромни поклони.

У оквиру прославе Дана школе организовано је и Отворено првенство у шаху на којем је учествовао велики број наставника школе и мештана. Прво место поделили су наставници Цветко Ратковић и Александар Савићевин. Заједница ученика школе је такође организовала појединачно првенство у шаху и стоном тенисусу. У јакој конкуренцији најзапаженији резултате постигли су: Драган Михајловић (VII) и Драган Ћосић (VIII) у шаху и Димитрије Грекуловић (VIII) и Златко Јуркић (VIII) у стоном тенисусу. У жејској конкуренцији у стоном тенисусу најбоље су биле Јованка Лападатовић (VIII) и Снежана Живковић (VIII).

Снежана Живковић, VIII
Кривељ

Поводом Дана школе „25. мај“

Двоструко славље

Овог месеца је још једна школа простиравила свој Дан школе. Реч је о школи „25. мај“ у Бору. Посебна радост што се тог дана слави и Титов рођендан, отговарала се на лицима и ученика и наставника. Тако је ова школа, као и ранијих година славила двоструко. Међутим, ове године, свечаност је била још значајнија због јубилеја друга Тита. Припреме су биле озбиљне и темељите јер су сви желели да овогодишње славље буде лепше и потпуније него ранијих година.

Самој свечаној приредби на сам Дан школе претходиле су разне акције. Тако су чланови секције младих природњака уредили зелени простор испред школе и засадили цвеће и па том простору и у саксијама које су распоредили по ходницима своје невелике, али лепо уређене школе.

Непосредно пре Дана школе организован је и квиз на тему „Тито — револуција — мир“ између две екипе осмих разреда. После такмичења за најбоље појединце проглашени су **Милан Салијевић** (VIII-1), **Фрфалановић Љубиша** (VIII-2) и **Фрфалановић Драгослав** (VIII-2).

Организовано је и такмичење у ликовним радовима на тему „Тито“, а за најбољи цртеж проглашен је рад **Веселке Димитријевске** (VII).

На сам Дан школе отворена је изложба ручних и ликовних радова ученика

која је добила похвална мишљења гостију и родитеља који су је посетили.

Свечана приредба, на којој су учествовали све секције са својим најуспешнијим остварењима, приказана је 24. маја за ученике, а 25. маја у 10 часова га приредба је одржана за госте, паставно особље и ученике VII разреда који су тог дана примали омладинске књижице.

После приредбе најбољим ученицима: **Милану Салијевићу** (VIII-1), **Слободанку Стојановићу** (VIII-1), **Властимиру Бекићу** (VIII-1) и **Арагославу Фрфалановићу** (VIII-2) предате су награде. Награде су предате том приликом и победницима квиза „Тито — револуција — мир“, као и победнику на конкурсу за најбољи ликовни рад на тему „Тито“. Награду је добила и **Слободанка Стојановић** (VIII) за ликоварни рад на тему „И ја бих желела да предам Штафету другу Титу“. Затим су предате награде **Властимиру Бекићу** (VIII), **Славиши Кадрићу** (VIII), **Андирију Балашевићу** (VIII), **Радегу Балашевићу** (VIII) и **Неџату Демириси** (VIII) за учешће на општинском такмичењу „Шта знаш о саобраћају“.

На крају ове свечаности је **Лукреција Кузмановић** (III, Гимназија), омладински инструктор ове школе, предала омладинске књижице ученицима VII разреда.

Слободанка Стојановић (VIII)
Властимир Бекић (VIII)
„25. мај“

**Герман
Васов**

Учитељ Герман Васов предаје III разреду истуреног одељења школе „Бура Јакшић“ у Малом Кривељу. У овој школи се налази већ 9 година и до сада је извео неколико генерација које у вишим разредима у Кривељу служе за пример.

Учитељску школу је завршио у Димитровграду 1950. године, а од 1952. почине са службовањем у селу Петачинце у окolini Димитровграда. Затим је, после неколико година, прешао у Слатину код Књажевца, а онда је дошао у Метовницу где се 6 година налазио на дужности директора школе. Из Метовнице је дошао у Мали Кривељ.

Учитељ Гера, како га овде сви зову, живи велики углед међу родитељима и осталим мештанима. Он је стварно добар учитељ и код ученика је омиљен. Воли децу и труди се да им пренесе што више знања. Баши то осећају и пажљиво прате његова предавања.

Желимо да напоменемо да је учитељ Гера још као омладинац испољавао жељу за друштвено корисним радом. Тако је као омладинац 1947. године учествовао на изградњи пруге Шамац — Сарајево, а 1949. на изградњи ауто-пута Братство-јединство. Оба пута је добио ударничке значке.

Такође морамо рећи да је члан Савеза комуниста од 1951. године. Као просветни радник је веома активан и у својој школи и ван ње. Он обавља више дужности: члан је Савета школе, Радничке контроле, комисије за набавку опреме и учила, руководилац је ћачке кухиње у Малом Кривељу, члан је Савета месне заједнице у Кривељу, Општинске конференције ССРН итд. Још би доста његових дужности могло да се наброји, али сматрамо да јеовољно и оволовико да би се он сагледао као човек, учитељ и друштвено-политички радник.

На крају смо га упитали да ли би имао нешто да поручи свим ћаџима. Насмешио се и рекао:

— Да уче и да друге подстrekавају на учење. Међутим, најважније је од свега да се васпитавају у духу југословенског социјалистичког патриотизма, да негују светле традиције пионира — бораца и старијих ратника, који су храбро ишли напред и онда кад је било најтеже, да воле своју домовину која рађа такве синове какав је друг Тига и други наши руководиоци који су изборили и чувају оно што је најсветлије — слободу.

**Ружица Матејић, VIII
Кривељ**

КРУШЕВО

Попут каквог гнезда градић Крушево се налази између врхова Плакенске планине у западној Македонији.

Ово лепо и тихо место познато је по својој бурној историји. Још за време Турака био је колевка буна и устанака, од којих је најпознатији Илинденски који је буњну 2. августа 1903. године. Тада је једно време био и једина слободна територија под називом Крушевска република.

О његовом херојству и неустрашивим синовима говоре многобројни споменици подигнути палим борцима за слободу.

Још и данас стоје камене зидине које ни непријатељ, ни време нису успели да униште. Данас су оне спомен прошлости, херојске прошлости овог малог, али познатог градића.

Иначе, данашње Крушево је леп, скоро идејичан градић. На место некадашњих старијих крчми налазе се новоизграђени објекти, а тамо, где су искада биле шуме, простире се широк и пријатан парк.

Люди су му сложни и добродушни и странце примају отворено и радо, не само у свој град, већ и у своје домове где им с поносом говоре о свом напретку и све лепијој и светлијој будућности.

**Бурица Шишћић, V
„3. октобар“**

**Небојша Цветковић (V, „29. новембар“):
ДРУГ ТИТО**

**У МАЈУ ЈЕ ЈЕДАН МАЈ
И ЈЕДНО ЗБОГОМ**

У октобру су снажно
куцала срца,
у октобру су се сретали
погледи,
у октобру сам ја волвла.
У новембру смо св волели.

У децембру смо ловили
нахуљице,
у децембру смо читали
кrimiћe,
држали се за смрзнуте
руке
и веровали у љубав.

А у мају?
У мају су лиле кише
у мају сам ја волела,
у мају . . .
у мају је један мај
и једно збогом.

Бранислава
Вујковић, VII
„3. октобар“

ДОМОВИНА

Под овим небом,
на овој земљи,
под овим сунцем
што топло сја,
најлепша је
и најдражча ми
моја домовина.

Јадранка Пауновић, IV
Кривељ

СЛАВЉЕ

Најлепша мајска песма,
најлепши мајски дан,
то нам је, друже Тито,
Твој мајски рођендан.

Мирослава Ђосић, IV
„Бранко Радичевић“

**ПРВОЈ
УЧИТЕЉИЦИ**

Често мислим
шта бих све дала
да сам опет онако мала
и како би то дивно било
да се вратим у Ваше
крило.

Ал' живот пролази као
река
и ко зна шта ме
на путу још чека.
Но, макар нашла највећу
срећу,
никада Вас заборавити
нећу.

Ваша је слика
у златном раму,
ту негде близу уз моју
маму.

Лидија Икић, V
„Бранко Радичевић“

ПЕСМА

ТИТО

Тито је мајска ружа
што у нас цвета,
име му је најмилија реч
сваког детета.

Тито је понос
и наша дика
и командант
наших војника.

Тито је вођа
нашег пута
и лепог данас
и бољег сутра.

Није се бојао
ниједног бода
и зато га прогласише
за хероја.

Енифа Халили, VII
Злот

ДО ПЕСМЕ

СЛОБОДА

Слобода је
највеће благо света,
ништа лепше
нега кад слобода цвeta.

Слобода је била
уек скупо плаћена,
али је зато
многима враћена.

И све оне жртве
које су пале,
следећи у борби
своје идеале,
јуришале су смело
од јутра до мрака
погледа смела
корака лака.

Ивица Петровић, VII
„29. новембар“

ДВА ЛЕПТИРА

На зеленој ливади,
усред општих мира,
зальубљена играју се
два бела лептира

Весна Флорановић, V
Злот

Јасмина Голубовић (VIII,
Шарбановац): ЦВЕЋЕ

ВИШЕ НИСАМ ДЕТЕ

Дах живота, кроз који сад
крећем,
и све особе које срећем,
подсећају ме
да сам све већа и већа
и да више нисам дете,
које се игра жмурке
и сакупља салвете.

Знам да треба да се
привикавам другачијем
начину живота,
и да више не смем преко
плота.

Осећам да више нисам
дете,
иако и сада примам
туђе саветс.

Зворинка
Младеновић, VIII
„3. октобар“

МАМИН ГОВОР

Кад говори мама,
миле су јој речи,
њен осмех тугу блажи
и сваку болку лечи.

Кад говори мама,
може да буде и тами,
ми се онда не бојимо
јер је она са нама.

Кад говори мама,
речи јој пуне томпине,
када нам каже: „Кћери“,
када нам каже: „Сине“.

Љиљана Карић, V
„25. мај“

ПРОЛЕЋЕ

У шумици поток тече,
ливадом се бубњаје шеће,
ево опет пролећа
и шареног цвећа.

Зоран Кокелић, V
Шарбановац

РЕПУБЛИКА

Републико, ти си
мајчино око
које ме гледа,
ти си јунак
који се не да.

Републико, ти си
свима мајка
што о деци брине,
ти си благо
за које се живи,
за које се гине,
Републико, ти си
зори што јутром руди,
ти си земља слободна
за коју су пали
многи храјри људи.

Снежана
Антонијевић, VIII
Брестовац

ДОМОВИНИ

Свако дете мајку воли
више од свега блага,
тако и ја тебе волим
домовино драга.

Домовино, ти си
наша мила мати
волимо те много,
све ћemo ти дати.

Надица
Стојановска, V
„Вук Карапић“

Одабрана песма

ОД ЧЕГА РАСТУ БРДА

Украј реке једна башта,
у башти је бела бреза,
на брези је много грана
на гранама — мала гнезда.

У гнездима нешто мрда,
мало мрда, па цвркуће,
од те песме расту брда,
расту шуме, травке,
пруће . . .

Божидар Тимотијевић

УЧЕНИЦИ

Славица Гајић („3. октобар“), Драган Новићић („Вук Карадић“)
Зоран Пејчић („Бранко Радичевић“) Мила

ДОБИТНИКИ „ВУК“

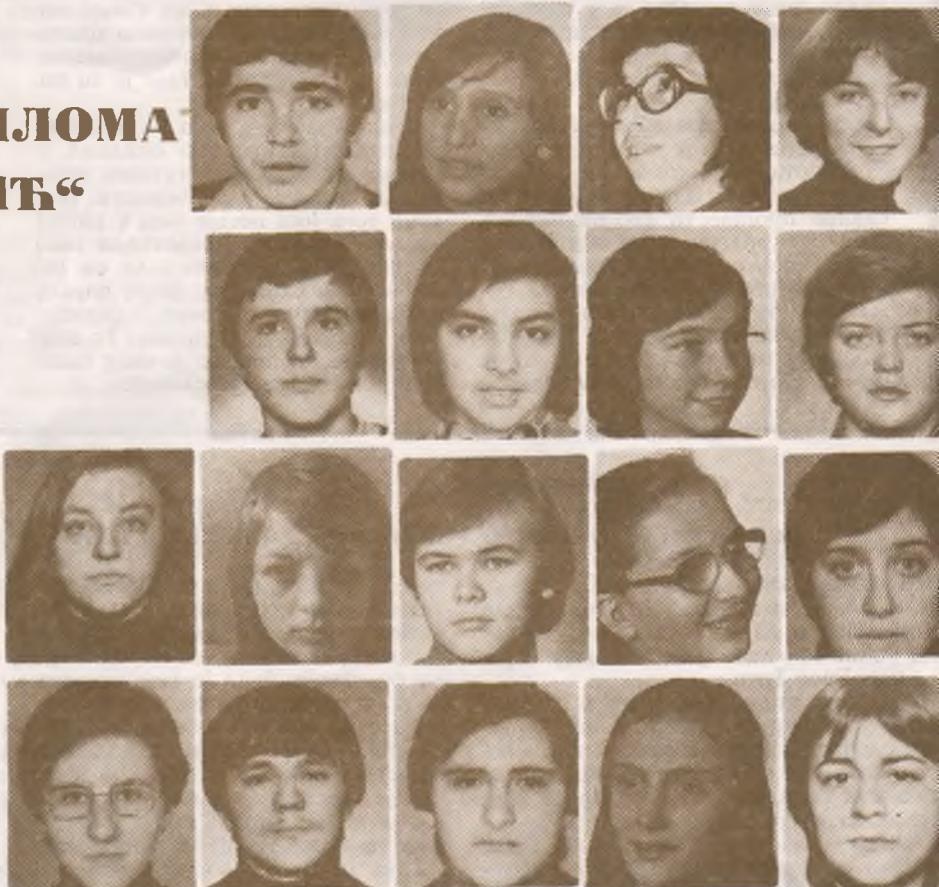
„3. ОКТОБАР“ Бранко Младенов, Незмија Абази, Дејан Димитријевић, Горан Кочовски, Зоран Стојановић, „ВУК КАРАДИЋ“ Љиљана Човић, Зоран Станковић, Иван Вучковић, Драгана Шујерановић, Раде Михајловић, Весна Ђуђан, Драгана Радивојевић, Гордана Радовановић, Љиљана Маринковић. БРЕСТОВАЦ Славиша Калиновић, „29. НОВЕМБАР“ Зоран Јаиковић, Љиљана Костадиновић. ЗАОТ Славица Србуловић.

ЦИ ГЕНЕРАЦИЈЕ

лашић"), Гордана Чорболовић (Брестовац), Татјана Гертик („29. новембар"),
Мила Шћонголовић (Злат), Снежана Живковић (Кривељ)

ГНИЦИ ДИПЛОМА УК КАРАЦИЋ"

„БРАНКО РАДИЧЕВИЋ“ Горан Трумић, Биљана Андрејић, Санја Штрабац, Гордана Ђурђевић, Томислав Вучковић, Ана Николић, Ана Токов, Жељка Петковић, Милене Младеновић, Олгица Богић, Ирина Кагадејев, Маријана Стојановић, Весна Ћирић, Јасмина Џолић, Ненад Лазаревић, Драгана Милановић, Снежана Мијалковић, Сузана Стоичевић.

Поред „вуковаца“ чије фотографије објављујемо у овом броју, ово највише признање добили су и Јасмина Димитријевић („3. октобар“),

Војкан Глигоријевић („29. новембар“), Аидија Марковић („Бранко Радичевић“) и Драган Шаларевић и Мирко Николић (Кривељ).

ОМЛАДИНА МОЖЕ У ОГРОМНОЈ МЈЕРИ ДА УБРЗА СОЦИЈАЛИСТИЧКИ РАЗВИТАК НАШЕ ЗЕМЉЕ

(Извод из говора друга Тига грађитељима ауто-пута Параћин — Ниш и грађанима Ниша, 1959.)

Прије рата, омладина наших народова није била у могућности да ис појли све оне врлине које може ис пољавати данас. Она је у томе била ограничена старим друштвеним системом, стајала је под разним утицајима и била је без перспективе. У току рата, међутим, када су наши народи пролазили кроз најтежи период своје историје и свога живота, наша омладина је у пуној мјери показала да је достојна славне прошлости својих народа, који су кроз вијекове жртвовали своје животе и пролијевали своју кrv за слободу и независност.

Наша данашња омладина није ни шта друкчија него што је била омладина у току рата. Било би погрешило мислити да је омладина данас

заборавила своју дужност према својој земљи, односно да се промијенила под утицајем промијена које су настале у свијету. Квалиитети наше омладине су исти онакви као што су били и квалитети наше омладине у току рата. Она се и данас на сваки позив руководилаца наше земље, на сваки позив наших народа, спремно одазива и даје све на оним мјестима, на оним градилиштима, где је то потребно.

Омладина је та која на великим градилиштима упорно отклања и ликвидира старе и негативне појаве националне нејерпсивости, уколико тога још негаје име у нашој земљи. Омладина представља онај центар који доприноси да се наши народи сливају у једну чврсту и неразрушуиву џелину, у снажну социјалистичку заједницу. То значи огроман допринос јачању наше социјалистичке Југославије.

ПОИОСНИ СМО ШТО ИМАМО УЧИТЕЉА КАКАВ ЈЕ ХЕРОЈ ТИТО

Једно мало место у Хрватској зове се Кумровец. Многи од нас можда никада не би сазнали да постоји да се у њему није родио најславнији син нашег народа Јосип Броз Тито.

Био је несташан дечак као и сви ми. Расгао је у скромној породици као већина од нас. Постао је радник као многи од нас. Али оно што га је издвојило од многих била је његова храброст која није знала за границе.

Тешко је живео радник Јосип Броз, као што су тешко живели и сви они који су се борили за боли живот радног човека. Али такве ништа није могло да сломи. Ни малтретирања, ни затварања, ни прогони.

Избио је рат. Хтели су да нам узму слободу. Хтели су да будемо слуге тубину. Али, како бити слуга у својој кући? Требало је одлучно рећи НЕ! Тако је почела мукотрпна борба на челу са Титом. Окупљено је око себе све оне који су мислили исто као и он. Подигао је парод

којем је било дosta неправде и немаштине и повео га у бољу будућност. Пут је био тежак, али ништа није могло да поколеба Тита и његов парод. Вера у бољу будућност била је јача од свих недаћа и сваког непријатеља.

Тито је испунио обећање. Слобода је синула над овим напађеним народом као најлепше и најаче сунце. Био је у праву кад је говорио да смо ми јак и храбар народ и да у земљи, где и деца носе пушке, не може туђин бити господар.

Тако је Тито говорио и радио и тако је израстао у хероја.

Наши народ може бити поносан што има таквог човека на челу своје земље.

Живи нам још дуго и буди сретан, друге Тито, а ми ћемо, ако затреба, поћи твојим путем. Твоји пиониримају доброг учитеља и поносе се њиме!

Тамара Мишковић, 11
„29. новембар“

МОЈА СТРАНИЦА

ЉУБАВ

Када се заљубиш
срце се ужари
и у главу стане
милион ствари.

И када се увече
сва светла угасе
уснуло твоје лице
срећа и заљубљеност
красе.

САМОЋА

У малом граду живи сама,
и кад је дан и кад је тама,
но сази своју ходи сама
и кад је дан и кад је тама.

Она је тужна јер је сама
и кад је дан и кад је тама,
увек је замисљена и тако
сама и кад је дан и кад је
тама.

РОМЕО И ЈУЛИЈА

У нашем школском дворишту
стално сам га сретала,
погледао би ме и прошао,
а ја сам само ћутала.

По старим школским таблама
кредом сам срца цртала
и у њима крупним словима
имена наша уписивала.

Сви су једном открили
шта ме то тако опија,
њега су назвали Ромео,
а мене мала Јулија.

ЛУТАЊЕ

Јутро је свеже,
Улице пусте и тихе
Лутам сама кроз град.
Има дана када волим
Јутра, макар и хладна
А тишина њихова ме опија
На лицу спокој ствара.
Ако пораните, срешћемо се.

ЈА ГА ЗАИСТА ВОЛИМ

Једном ће неко стихове ове
Ако му свеска буде при руци
Г rubo преписати у своје снове
А неће знати ништа о мени
Зашта лудо
А ја сам била само сенка
И пратила сам његову сен
Стаяла у мраку да ме не види
Ту сасвим близу
А ипак далеко од његовог даха
Волела сам да гледам
Очи његове
Лице његово
Име сам шаптујала у ноћи његово
Мисли су моје биле са њим.

Јулијана

Пејровић

VIII|2

,Вук Караџић,,

Борци казују — пионире бележе

О куриру Миши смо већ неколико пута писали и мислимо да нема потребе да вам га посебно представљамо. Овом приликом жељимо да вам пренесемо његова сећања везана на први сусрет са другом Титом.

— Први сусрет са другом Титом доживео сам у Босанском Петровцу док сам још био курир Моше Пијаде.

Тог дана су нас Немци бомбардовали и ми смо се склонили у оближње гробље. Сећам се добро да ме је чича Јанко гурнуо у један тек искојани гроб. Кад се то завршило, он написа једну поруку и даде ми да је однесем у Врховни штаб и предам лично другу Титу. Пошао сам саврећан што ћу коначно упознати друга Старог.

После много перипетија стигнем тамо и коначно уђем у једну канцеларију где је било много људи. Тачније речено увде ме стражар са којим сам имао доста мука јер је тражио да поруку предам њему да би је он предао.

Када сам ступио у канцеларију, човек који је стајао пита ме шта желим и ја му кажем да имам поруку за друга Старог од Моше Пијаде. Видео је да се снеђивам и да очигледно не знам коме од њих да предам поруку. Зато ми рече да је предам оном за кога мислим да би требало да буде друг Стари. Сматрајући да је друг Стари вероватно најстарији међу њима, прићем једном другу који ми се чинио такав. Испоставило се да је то био др Иван Рибар. Он се само наслеђује и предаде поруку човеку који је стајао. Тада сам сазнао да је то, у ствари, друг Тито. Било ми је мало непријатно, али је друг Тито већ читao поруку и тако моју збуњеност нико није приметио.

Затим је друг Тито наредио да ми се да штогод од хране. Дали су ми кесу јабука коју сам ја однео мојим друговима и подељио их са њима, а најлепшу јабуку сам дао чича Јанку.

Лиљана Костадиновић, VIII

МОЈ ПИСМЕНИ ЗАДАТАК

ХВАЛА ТИ, ДРУЖЕ, ШТО ПАДЕ ЗА БОЉЕ СУТРА СВИЈУ НАС

Аранђеловачка бања. Пролазим кроз један од неколико паркова овог познатог туристичког места. Када сам дошао до његовог центра, пажњу ми привуче група људи окупљена око једног споменика. Сви су ћутали и слушали говорника који је еволирао успомене на палог хероја. Из његових речи су зрачни понос и захвалност.

Затим минут ћутања. Сви су скинули капе и шешире. Све се још више утишало. Птица застаде у лету, а мрав испусти своју драгоцену мрвицу и усправи се.

После одате поште људи се разиђоше полако, а ја прићох ближе. Срце ми је ударало од убзбуњења, а у грлу ми је застало нешто и једва сам дисао. На уста ми наврше речи које сам кроз сегнијто грољо једва изговарао: „Хвала ти, друже, што паде за боље сутра свију нас. Ти си ми омогућио да се безбрисно играм својим камиончићем и мешом, да ве село трчим са својим друговима, да ...“

Речи су остале, загушиле су их суве. Оне су говориле више него било које речи.

После извесног времена, када сам се мало смирио, пошао сам даље. Споменик је остао иза мојих леђа, али је његова слика и даље била пред мојим очима.

Дејан Павловић, V
„29. новембар“

Златко Журкић (VIII, Кривељ): ГРАНИЧАР

ДВЕ СКИЦЕ ЗА ДВА ПОРТРЕТА

**Мирјана
Стојковић**

(VI, Метовница)

**Милоксандра
Благојевић**

(IV, Танда)

За Мирјану Стојковић нико од ученика није никада питао зашто је добила неку петицу. Она је увек показивала велико знање из свих предмета, а њени су одговори на часу праћени у пајзажу глишини и пажњи. Њени другови и другарице сматрају да је она најбоља ученица у школи, а многи је сврставају међу најбољима у све три реонске школе „Станоје Миљковић“.

И она је ћак који свакодневно прененашчи по неколико километара до школе. Каже да јој је мало теже само када је изузетно лоше време.

Иначе, она је председник разредне једнице у свом одељењу, што само по себи казује колико је другови и другарице цене и воле.

Треба споменути и да је један од најактивнијих чланова драмске, литературне и математичке секције у нашој школи.

Као друг је изванредна. Тиха и повучена, увек има праву реч за друга. И да га развесели и да га утеши. Због тога је увек окружена својим другаричама, а њени савети и мишљења се слушају и поштују као да их је изрекао неко од старијих.

**Невенка Марковић, VIII
Смиљана Стайковић, VIII**
Метовница

Милоксанђра Благојевић је ученица истуреног одељења школе „29. новембар“ у Танди. Одлична је ученица и за ове четири године школовања је свега неколико пута добила четворку у дневник.

Воли отворено о свему да прича, било да говори о нечим што није како треба или да хвали оно што је добро. Сем тога вредна је и за све има времена: и за учење, и за игру, а члан је и фолклора, рецитаторске и хорске секције.

— За све може да се има времена — каже она. Знам да морам да учим и зато прво то радим кад стигнем кући. Волим да се играм, па зато гледам да што пре завршим са школским обавезама. Тако имам времена и за једно и за друго. Жао ми је само што у нашем селу има тако мали број деце. Свега нас је осморо. Остали станију на нојатама и ту су само кад је настава. Па и онда кад се сакупиши свега нас је 31 у целој школи. Баш завидим ћацима у граду јер је њих тако много. Али није лоше ни нама. Сложни смо и умемо лепо да се играмо, али . . . Идуће године ћу почети да похађам школу у Рудној Глави. Знам да неће бити лако. Сваког дана ћу морати да путујем по 16 километара тамо и 16 овамо, али је ту аутобус па ће ићи некако. Морам да учим јер желим да завршим за учитељицу.

**Драган Бобојевић, IV
Танда**

ТАКВИ СУ НАШИ УЧЕНИЦИ

Када се почетком априла мост на путу Бор — Мајданпек, код Заграђа, сруштио, ученици из Доње Беле Реке, који школу похађају у Бору, били су у својим домовима у селу. Следећег јутра су сазнали да је саобраћај са Бором прекинут. Међутим, **Новица Стојановић** и **Боривоје Мишић**, ученици VIII разреда школе „29. новембар“ одлучили су да пешице крену на наставу. Препрещачили су 11 километара и са закашњењем

стigli на часове.

Када су их изненадени наставници упитали како су успели да лођу, једноставно су одговорили: „Па, пешке“.

Они су још четири дана тако долазили у школу и увек стизали па време. Исувише скромни да стално приčaju о томе, само су нам једном приликом рекли: „Ишли смо потпуно сами, мало пругом, мало путем. Помало нас је било страх, али ипак хтели да изосгајемо из школе, па смо победили страх“.

Татјана Гертик, VIII

Наше писмо

У БАЊИ

Једног дана деда и ја пошли смо колима у Врњачку Бању. Успут смо неколико пута застајали и одмарали се на ливадама пуним цвећа и зеленила.

Али, чим смо стигли, десила ми се маља незгода. Деда је купио лубеницу и пошао са једним човеком према нашем стану, а ја сам се занео гледајући неке играчке. Када сам се окренуо, у близини није било деде и ја сам, уплашен, по трчао, кроз гомилу људи. Трчао сам док нисам испред себе угледао деду. Био сам срећан што се нисам изгубио.

Првих дана било је забавно. Деда ме је водио свуда и све је за мене било ново и непознато, па самим тим и интересантно.

Међутим, како су дани пролазили, мени је постјало све досадније и што год сам покушавао да радим, ништа ми није ишло од руке. Једва сам чекао да се вратим својој кући, друговима, нашем игралишту и лопти.

Када смо коначно пошли кући, био сам радостан. Скакујао сам и певушио од среће. Иако се нисам много задржаван свог места, осетио сам тугу за њим. Мислим да је веома тешко издржати без онога на шта смо навикли и никад не бих желео да одем из мог драгог села.

**Дејан Трајиловић, V
Шарбановац**

**Димитрије Грекуловић (VIII, Кривељ):
ЗИМА**

**И ЈА БИХ ЖЕЛЕЛА ДА ПРЕДАМ
ШТАФЕТУ ДРУГУ ТИТУ**

(Награђени рад поводом Дана школе
„25. мај”)

Дани теку, теку и никде се не заустављају. Теку и тако сати, дани, месеци и

Слађана Милич (VII, „Бранко Радичевић“): ПАРТИЗАНКА

године. Дошла је и 1977. година и мај месец и дан рођендана друга Тита. Ја бих са радошћу понела палицу коју су носише хиљаде и хиљаде омладинаца и омладинки.

Ја сам о том дану дуго размишљала и желела бих да и ја, својим рукама, донесем Штафетну палицу другу Титу и да му је предам. Тада би сав народ пљескао, а ја бих од радости пустила неку сигуру.

На тај дан бих била обучена у бело, а на мојој хаљини би били црвени цветови. Тај дан би био најљепши дан у целом мом животу.

Сем тога, тада је и наш Дан школе, а то би само увећало моју радост и ја бих била највеселија девојчица у целој Југославији.

Сва деца Југославије би желела да предају Штафетну палицу другу Титу и била би радосна као ја.

Када бих предала Штафetu, гледала бих слет који би, као и ранијих година, сигурно био веома леп.

Можда ћу неке године и ја понети Штафетну палицу. Када бих је предала, рекла бих: „Друже Тито, честитам Ти 85. рођендан и желим да нам дуго, дуго живиш!“

**Слободанка Стојановић, VIII-1
„25. мај“**

Одржан XXI фестивал музичких школа Србије

У Бору је под покровитељством Социјалистичког савеза радног народа оштине Бор и уз материјалну помоћ ООУР Топионице и СО Бор, од 10. до 14. маја 1977. године, одржан XXI фестивал школа за основно музичко образовање СР Србије на којем је учествовало око 270 ученика из 30 градова Србије и покрајина.

Ово је други пут да је наш град домаћин овом Фестивалу. Први пут је био домаћин 1966. године приликом одржавања X фестивала музичких школа СР Србије.

Фестивал је започео 10. маја у 19 часова свечаним отварањем и концертом Братства-јединства на коме су учествовали представници Република и покрајина.

Екипе су наступале у преподневним и поподневним часовима по следећем распореду:

11. маја наступиле су екипе: Алексинца Кладова, Краљева, Ваљева, Лесковца, Ђуприје, Неготина, Шида, Косовске Митровице, Београда (две екипе) и Кикинде.

12. маја наступиле су екипе: Бечеја, Бора, Куле, Параћина, Београда (три екипе), Сомбора, Земуна, Новог Сада, Сремске Митровице и Светозарева.

13. маја наступиле су екипе: Зајечара, Шапца, Крушевца, Пожаревца, Панчева и Лознице.

Екипе су се такмичиле у три категорије. У I категорији А групе наступило је по четири ученика на четири различита инструмента, а у Б групи, исте категорије, наступило је по четири ученика на три различита инструмента. У II категорији наступили су ансамбли које је сачињавало 2 — 6 ученика, а у III категорији такмичили су се оркестири од 12 ученика.

ИАЈБОЉЕ ЕКИПЕ

У I категорији А групе прво место заузела је екипа Београда (МШ „Ватрослав Лисински“), а у Б групи исте категорије такође екипа из Београда (МШ „Јосиф Маринковић“). Екипа из Бора је у овој групи заузела друго место.

У II категорији прво место припало је ансамблу из Краљева (МШ „Стеван Мокрањац“).

У III категорији најбоља је била екипа из Бора (МШ „Миодраг Васиљевић“) чији је оркестар хармоника заузео прво место.

ПОХВАЛЕ ДОМАЋИНУ ФЕСТИВАЛА

Домаћину Фестивала, Музичкој школи „Миодраг Васиљевић“ из Бора, упућене су многобројне похвале за изванредну организацију ове манифестације.

ИАЈБОЉИ ПОЈЕДИНЦИ ЕКИПЕ МУЗИЧКЕ ШКОЛЕ „МИОДРАГ ВАСИЉЕВИЋ“ ИЗ БОРА

Најбољи појединци екипе из Бора били су: **Бранислав Лазаревић** (IV година клавира у класи наст. **Достање Калуђеровић**), који је освојио I место, затим **Оливера Љукић** (IV година клавира у класи наст. **Мирјане Манчић**), која је освојила III место, **Виолета Станковић** (III година хармонике у класи наст. **Достање Калуђеровић**), која је освојила такође II место и **Зоран Станчић** (IV година виолине у класи наст. **Миодрага Тирменштајна**) који је освојио II место.

На основу освојених овако високих места, екипа из Бора је у укупном пласману заузела II место у Србији. Такође, овако високи пласман указује на то да су се наши представници на овом Фестивалу појавили добро припремљени и да су достојно препрезентовали и своју школу и свој град. Треба напоменути и то да су ученици Музичке школе „Миодраг Васиљевић“ и на досадашњим Фестивалима заузимали висока места.

Задњег дана Фестивала одржан је завршни концерт на коме су учествовали најбољи учесници.

У оквиру Фестивалских дани у Зајечару, Неготину и за раднике Фабрике лак-жице и ученике Гимназије и Техничког школског центра у Бору одржани су концерти Братства-јединства који су нашли на леп пријем.

Сиежана Гајић, VI
Сиежана Миленовић, VII
Татјана Гертник, VIII

„ПОБЕДИ СЕ НИСАМ НАДАЛА“

НАГРАДА ПРИЈА, ААИ И ОБАВЕЗУЈЕ

Славица Гајић је једна од три равноправна победника на овогодишњој републичкој смотри рецитатора одржаној у Великој Плани. Њој није први пут да учествује на републичком такмичењу рецитатора. Прошле године је такође била учесник ове значајне Смотре. Тада је успела да се пласира у финале, али јој је награда измакла „за длаку“ како се то каже. Међутим, прошлогодишње искуство је помогло да јој наступ ове године буде потпuno успешан и она се у свој град вратила са две награде: наградом жирија и наградом публике.

Потражили смо је за време одмора у школи и замолили је за разговор.

— Познато нам је да већ дуже времена на рецитујеш. Када си, заправо, почела и са којом рецитацијом?

— Бало је то још у првом разреду. Требало је да рецитујем за Дан школе и учитељица је одабрала једну песму Григора Витеза, сад се више не сећам њеног назива, и ја сам, после краћих припрема, „храбро“ изашла пред публику. Тако је лед био пробијен. После је све било лакше. Стални наступи на приредбама су ме окуражили, али трему никада нисам успела да избегнем.

— Споменула си трему. Када је она била најјача?

— На овогодишњем наступу у Великој Плани. Док сам изговарала прве стихове, тресла сам се као прут, али после неколико секунди успела сам да се спирим и мирним гласом одрецитујем песму.

— Која је то песма била?

— „Домовину се брани лепотом“ Љубивоја Рицковића. Морам да нагласим да ми је ово једна од најдражијих песама које сам рецитовала, не само због победе, већ и због њеног садржаја и могућности да као рецитатор добем до потпуног изражаваја.

Ева Фешић, VIII
„3. октобар“

Бранислав Лазаревић је ученик V-2 разреда Основне школе „Вук Каракић“. Тakoђe, је и један од најбољих ученика IV године клавира Музичке школе „Миодраг Васиљевић“ у Бору. Повод за овај разговор са њим је недавно завршен XXI фестивал музичких школа СР Србије на којем је он освојио I награду за солистички наступ на клавиру у својој категорији.

Бранислав је са шест и по година почeo да упознаје тајне клавира и данас се за њега може рећи да се сасвим добро спази међу црно-белим диркама.

— Сигурно је напорно учити две школе упоредо. Да ли си никада зажалio што си се уписao у Музичку школу?

— Звуци клавира су ме привлачили још од онда када нисам знао ни да чигам, а њихова привлачност је за мене разлаzи из дана у дан, из године у годину. Можда је и онда тренутака колебања онда када су моји другови одлазили да се играју, а ја сам морао да идем на вежбе клавира. Међутим, то је трајало само доиде док не бих сео за клавирску столицу. Могу да кажем да се никада нисам покајао што велики део свог слободног времена проводим за клавиром, а већујем да нећu ни зажалити.

— Како је на тебе деловала награда?

— Био сам више него изненаден. Срећа ми се да добро свирам да не бих обрукао наставницу и школу. О награди нисам ни размишљао. Тим пре сам био обрадован и узбуђен када сам је добио. Међутим, свестан сам и тога да сада имам и велику обавезу да себе и даље доказујем. Али, трудније се да своју вредност исказујем докле год сам ученик ове школе.

— Значили ћете да нећеш даље да наставиш?

— О томе још ништа сигурно не могу да кажем. У сваком случају клавир ће и даље остати моја велика љубав.

Горан Дачић, V
„Вук Каракић“

НАШИ ПРИЈАТЕЉИ

„ШКОЛСКО ЗВОНО“

„Школско звоно“ је лист ученика Основне школе „Дован Јовановић Змај“ у Сивцима. Излази месечно по ценама од 2 динара. Лист трећује, чу помоћ ученика Миријана Ачакиски.

„ДОБРА КЊИГА — ДОБАР ДРУГ“

Кипа поче досадно да добује о прозорска окна. Вегар се буди, полази у нове акције. Облаци се намргодили, а кини-не капи поведоше плес гнева.

Како би сада било дивно да је уместо сивог неба пространа плава равница, ведра и насмејана. Онда бих могла тргати пољима, радовать се сунцу и лепоти дана. А овако... Монотона музика капи упуја ми се у срце, читава соба постаје досадна и пуста, као и овај јесењи дан, као и моје срце. Можда би ми ипак оило боље да је крај мене сада моја аругарница. Уз весело чаврљање време би пројло брзо.

Поглед ми непрестано лута по соби, тражећи нешто чија је моћ да досада претвори у разоноду. Свака сивар у соби одговара ми: „Ис, ја цемам ту моћ“. Зар је могуће, уздишем ја, да баш пиштица не може да ме и разоноди?! А онда као да су сви облаци нестали, као да се ветар повукао. Књига, да баш у њој је лежала та чаробна моћ. Из мог срца исчезла је монотонија, добавоје капи изгубило се у наслову књиге „Мати“ — Перл Бак. Узела сам је. Од прве странице закочиша сам да је књига заиста дивна. Како се раније нисам сетила. И тако заинтересована наставила сам са читањем. Она ме је упознавала са живој том Кинезом у прошлости. Нисам ни примила да је тамна копрена вечери почела полако да се навија над селом. Кипа је престајала. Сребрни месец је леденим осмехом освегљавао пут уморном путнику. Тек кад сам прочитала последњу страницу књиге, приметила сам да се дан гаси. Ово поподне провела сам у дав ној Кини, упознала живот којим они живе. Бар знат да сам нешто корисно урадила.

Сада, када су све другарице биле далеко од мене, нашла се књига која ме је учинила срећном и која је досадан јесењи дан учинила занимљивим и топлијим најтоплији зрак сунца.

И овог пута сам се уверила да добра књига може да буде прави, добар друг. **Милица Јанковић, VII/2**

ПАХУЉИЦЕ

Пахуље мале,
пахуље чисте,
преврђују
календарске листе.
Пахуље мале,
пахуље чисте,
ви сте свој деци
драге и миле.

Вукица Вуксановић, VI/1

МОЈЕ ДЕТИЊСТВО

Моје летињство је нестало,
плетенице живота се спалићу,
море маштања је престало,
а њиве животаничу.
Нема виште крошкињи старих липа,
нема прамења магле
док кише младости сине.

Оливера Шћекић VII 1

ПРАГ ДВОУМЉЕЊА

Тражим. Тражим нестале
трагове детињства
који су изгубљени пегде
под свежином цвећа младости.
Можда се спелео негде
са кикама моје лукге?!
Можда је заспало
уз жубор канала и шапат лишћа.
Можда је заувек нестало
у миришу разнобојних ружа.
Широка врата младости
отварају се преда мном.
Али ја не могу да ѿсем.
Зар је младост лепша од
достињства?
Зар су играчке лепши
од мојих лутака?
Тешко ми је да то разумем.
Али схватићу,
кад прекорачам праг младости.

Милица Јаковић, VII 2

УЕДИХ РАБОНИК

ЈЕДАН КОНКУРС И ДВА НИТЕРВЈУЈА

У нашем одељењу је ових дана био расписан конкурс на којем су имали право учешћа сви наши дечаци. Конкурсом се тражила најпогоднија личност у коју би наша Зона могла да се заљуби. На идеју о конкурсу смо дошли јер нам је сметало што Зона није могла никако да нађе одговарајућу личност иако се, сиротица, трудила већ две године.

На конкурсу се јавило више од ипо-вине одељења, јер, право говорећи, није наша Зона за бацање. После разматрања пријава могућих кандидата, одлучили смо се за Перу, коме су највећи конкуренти били Шиза, Вока, Полтроније и Гласноговорник. Избор је био једнодушно прихваћен од свих присутних, а најрадоснији је, разумљиво, био Пера.

Одмах сам пришла избранiku и интервјујисала га.

— Како се осећаш — питала сам га.

— Јако сам срећан — одговорио ми је још онако ужарен и поносан због победе на изборима.

— Да ли смаграш да ћете бити добри партнери?

— Сvakако. Гледаћу да јој угодим у сваком погледу, макар морао да је сваког дана водим у биоскоп и посластичару. Ја морам да оправдам указано поверење.

— Мислиш ли да ћеш идућег пута, приликом поновних избора, успети да задржиш своје позиције?

— Верујем да ћу дотле успети, мада ће то бити тешко јер је кандидата пуно. Најтеже је што долази летњи распуст, а за време лета ни у себе не могу да будем сигуран, а камо ли у њу.

Захвалила сам му се и пришла Зони.

— Зона, шта ти имаш да изјавиш после свега?

— Па, Пера није лош, али месец дана је дуг период па ћу имати прилике да га боле упознам. Сем тога, нека одмах зна да због њега не мислим да се мењам. И надаље ћу волети Микија Јевремовића и Воју Брајовића, кикирики, јурњаву за време одмора, разговоре телефоном и да, ни њему за љубав, нећу да верујем у непобедивост „Звезде“, или неког другог тима. Нећу да верујем ни

у то да су дечаци интелигентнији. Једнотично, доста је што ћу веровати у то да ћемо некако прегурати ово време летњег распуста, а за касније ћемо видети.

Е, па, наздравље вам љубав. А ако и не успе, летњи распуст је близу па куд који мили моји.

Јасмина

Јасмина Несторовић (VIII, Шарбапо-
вац): ВАЗА СА ЦВЕЋЕМ

РЕШЕЊЕ УКРШТЕНИХ РЕЧИ У ОВОМ БРОЈУ:

ВОДОРАВНО: 1. „Хајаук”, 3. Вери, с. 9. Ат, 11. нерви, 13. дом, 15. Запир, 16. акора, с. р. 18. Раец, м. р. 22. знаши, 24. Сеул, 26. рен, 27. Сплит, 29. Ру, р. 30. аков, т. 32. браник.

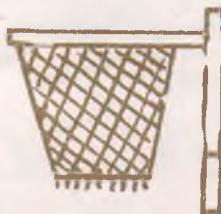
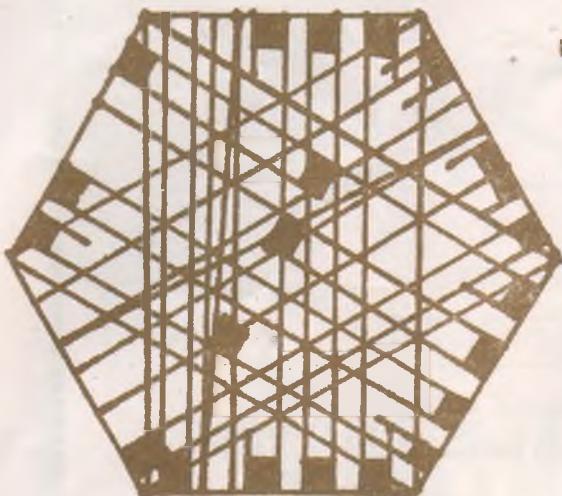
РЕШЕЊЕ КВАДРАТА У ОВОМ БРОЈУ:

ВОДОРАВНО И УСПРАВНО: 1. патка, 2. аверс, 3. текст, 4. Крста, 5. астаз.

РЕШЕЊЕ РЕБУСА У ОВОМ БРОЈУ: Кошарка

ПЛАТЕНИЦА

РЕВУС

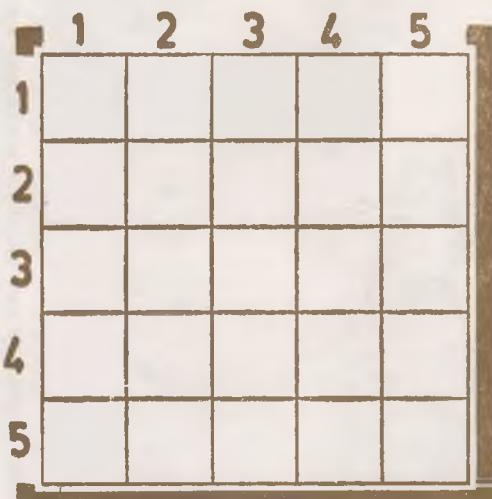

Бранислав Лазаревић, V „Вук Каракић“

ВОДОРАВНО: Прволигашки фудбалски клуб из Сплита, 1. Француски књижевник, Жил (1828—1905). — „Лет на Месец“), 2. Хемијски знак за астат, 3. Живци, 4. Кућа, зграда у којој се стављаје, 15. Аржана у Африци, 16. Склад трију или више тонова различите висине, сазвучје, 18. Место у СР Македонији па истоименој реци, североисточно од Прилепа, 22. Предзак, симптом (скр.), 24. Главни град Републике Кореје, 26. Земаљаста биљка љутог корсна, 27. Град на Јадрану, 29. Хемијски знак за рутенијум, 30. Стара мера за глечност, 32. Део аутомобила за заштиту од судара.

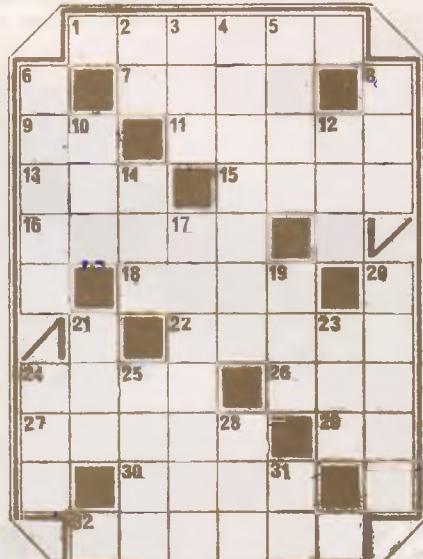
Саша Срболовић, VI
„Петар Радовановић“ — Злат

КВАДРАТ

ВОДОРАВНО И УСПРАВНО: 1. Птица пловуша, 2. Предња страна металног новца, 3. Садржина неког дела, 4. Име певача забавних мелодија Петровића, 5. Део кухињског намештаја, сто.

Бранислав Лазаревић, V
„Вук Каракић“

УСПРАВНО: 1. Прво и треће слово ћирилице, 3. Новчана јединица Јапана, 4. Град у јужном делу ДР Немачке, 5. управа Уједињених нација за помоћ и обнову ратом опустошених земаља (скр.), 6. Град на Јадрану, 8. Млечни производ, 10. Правац текуће воде, 12. Острво на Јадрану, 14. Енглески хуманист и археолог, сер Томас (1478—1535), „Утопија“, 15. Резултат операције одузимања, 19. Император, 20. Мера за време, 21. Део тела код неких животиња, 23. Планина у северозападном делу СР Србије, 24. Совјетска социјалистичка република (скр.), 25. Део сточног прибора, од које или кулеље, за везивање или руковање животињом, 26. Звук одређене правилности, 27. Лична заменица.

Горан Станисављевић, VI
„29. новембар“

ТО НИЈЕ БЕЗИМЕНА МЛАДОСТ

Та младост чиста, к'о капи росе бистра,
Засењује очи твоје и очи моје.
О, лепото, сјајнија од сунца,
просипам своје очи по твоме сјају
и расцветавам се као прва ружса у мају.

У пролећу том срце моје и срце твоје
у зеленој трави црвено стоје
и час су пламен страсти,
час плави челик части,
а онда опет љубав одана
вогљеном Титу за рођендан дата.

Та младост раздрагана, к'о дечји осмех
искрена,
вијори се црвена до Титових жеља,
високо узнесена
и млад је он док с нама младује
и млади смо ми док младујемо младост
твегову.

Да, то није безимена младост
и нећу да кријем своју радост,
осмех свој претворићу у птичији лет,
колико Тита волим
желим да сазна читав свет.

Марина Голуб, VII
„Вук Каракић“

Снежана Дачић (VII, „Вук Каракић“):
ПРИЈАТЕЉСТВО